

[Pia Kjærsgaard]

får skubbet statsindblandingen til side i de nordiske lande og giver mere plads til udfoldelse af privat initiativ.

Sonja Albrink (CD):

Først en tak til statsministeren for den redegørelse, som vi har til debat i dag.

CD har aldrig opfattet det nordiske samarbejde som et alternativ til det europæiske samarbejde. Også derfor er det med stor beklagelse fra CD's side, at Danmark ikke er at finde i kredsen af lande i EF, der arbejder sammen i fuldt omfang ud fra Maastrichttraktaten, når den træder i kraft.

Som statsministeren så rigtigt bemærker, har den europæiske udvikling afgørende betydning for det nordiske samarbejde. De andre nordiske lande er på vej ind i EF og EF-unionen. Sverige ser ud til at ville overtage den førerposition blandt de nordiske lande i EF, som Danmark ellers var tiltænkt i kraft af sit lange medlemskab. Det kan vi kun ønske svenskerne til lykke med. Vores nej til Maastricht medfører en foreløbig placering af Danmark på en andenplads i Europa og en svækkelse af Nordens indflydelse på udformningen af fremtidens Europa. Chancerne er dog stadig til stede for, at Danmark om en årrække igen kan søge om at komme med i EF's hårde kerne.

De nordiske lande skal og bør ikke udgøre en blok i det europæiske samarbejde, men det er naturligt, at de nordiske lande samarbejder på områder af fælles interesse. Derfor kan CD naturligvis kun hilse det velkomment, at så mange nordiske lande som muligt kommer med i EF. Danmark skal arbejde på det kraftigste for en hurtig optagelse af de nordiske lande i EF.

Europas omdrejningsakse økonomisk og kulturelt bliver Centraleuropa i fremtiden. Også Europas fremtidige udenrigspolitik og sikkerhedspolitik kommer til at tage form inden for EF-samarbejdet. Det kan de nordiske lande enten tage del i eller lade være. Danmark har som bekendt bedt om at stå udenfor. Realiteterne er bare, at også Danmark og Norden er en del af Europa, og vi bliver påvirket af de fælles europæiske beslutninger, om vi vil eller ej. Det er der stigende erkendelse af i de andre nordiske lande.

Dér, hvor det nordiske samarbejde i fremtiden for alvor skal stå sin prøve, er bl.a., når der

er tale om Østersøregionen. Det drejer sig om en stærkere miljøindsats og opbygning af et infrastrukturelt netværk. Her har de nordiske lande et stort ansvar for, at landene omkring Østersøen samarbejder for at sikre fremtidens miljø i Østersøregionen.

Men frem for alt er EF en vigtig del af samarbejdet om Østersøens miljø. Samtidig er udbygning af et infrastrukturelt netværk af stor betydning for Norden som vækstcenter i konkurrencen med det øvrige Europa. Disse områder fordrer klart et nordisk samarbejde til alles fordel, men den europæiske vinkel må ikke glemmes.

Som statsministeren så rigtigt bemærker, er miljøpolitikken i høj grad et område, hvor man må håbe at de nordiske lande i fremtiden vil præge den europæiske udvikling, men det forudsætter naturligvis, at de nordiske lande er med ved bordet, hvor beslutningerne tages. Norden er ikke en osteklokke, og vi kan ikke lukke os ude fra det internationale samarbejde, som kan være nok så besværligt. Et tættere EF-samarbejde er et »give-and-take«.

Det gode ved det nordiske samarbejde er, at det er en integreret del af den nationale politik, som de nordiske lande fører over for verdens øvrige lande. Fremtidens store udfordring og mulighed for Norden bliver som nævnt det nordiske samarbejde inden for EF. Dette anser CD for at være det vigtigste pejlepunkt for de nordiske landes fremtidige samarbejde.

Genoplivningen af ideerne om en nordisk union er en utopi, der ligger milevidt fra CD's, selv om man i nogle politiske kredse måske kunne gå hen og få nyromantiske tanker efter Danmarks nej den 2. juni. Normalt nordisk unionssamarbejde er intet alternativ til europæisk samarbejde. Som sagt er det inden for rammerne af EF, at det fremtidige nordiske samarbejde skal udfolde sig. Det vil være til gavn for de nordiske lande, men sandelig også for EF. Man skal ikke sætte sit lys under en skæppe, og Norden har meget at bidrage med i det Europa, som vi er en del af, hvad enten vi vil vedgå det eller ej.

Lone Dybkjær (RV):

Da mit partis ordfører desværre ikke kan være til stede her i dag, skal jeg på partiets vegne udtale mig om redegørelsen fra statsministeren.